

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Paweł Czubik

SSN Elżbieta Karska

w sprawie ze skargi M. S.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawie o sygn. I NO 63/21, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 18 maja 2022 r.,

**odrzuca skargę.**

### UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 2 marca 2022 r. M. S. wniósł do Sądu Najwyższego skargę na naruszenie prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w sprawie o sygn. akt I NO 63/21 prowadzonej przez Sąd Najwyższy, wnosząc o stwierdzenie przewlekłości i zasądzenie od Skarbu Państwa na jego rzecz kwoty 20 000 zł.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje:**

Skarga M. S. podlegała odrzuceniu.

Ustawa z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 75, dalej: ustawa o skardze

na przewlekłość postępowania) reguluje zasady i tryb wnoszenia oraz rozpoznawania skargi strony, której prawo do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki zostało naruszone na skutek działania lub bezczynności sądu lub prokuratora prowadzącego lub nadzorującego postępowanie przygotowawcze (art. 1).

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania skarga powinna zawierać: 1) żądanie stwierdzenia przewlekłości postępowania w sprawie, której skarga dotyczy oraz 2) przytoczenie okoliczności uzasadniających żądanie.

Stosownie do art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość, skargę niespełniającą wymagań przewidzianych w art. 6 ust. 2 sąd właściwy do jej rozpoznania odrzuca bez wzywania do uzupełnienia braków.

W ocenie Sądu Najwyższego wniesiona w niniejszym postępowaniu skarga Mariana Sagana spełnia jedynie pierwszy z wymaganych przez art. 6 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość postępowania obligatoryjnych elementów konstrukcyjnych skargi. Niewątpliwie skarżący wskazał sygnaturę postępowania, które w jego ocenie trwało zbyt długo oraz sformułował żądanie stwierdzenia jego przewlekłości, nie podając jednak żadnego uzasadnienia dla tego żądania. Lektura uzasadnienia skargi prowadzi do wniosku, że skarżący nie wskazał jakiegokolwiek okoliczności świadczącej o wystąpieniu w sprawie przewlekłości postępowania. Zamiast tego skarżący przedstawia chaotyczne wywody, pozostające bez związku z przedmiotem skargi.

Z tych wszystkich względów, Sąd Najwyższy doszedł do przekonania, że w skardze brak jest „okoliczności uzasadniających żądanie” w rozumieniu art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość. Wobec niespełnienia wymogu określonego w art. 6 ust. 2 pkt 2 ustawy o skardze na przewlekłość, skarga M.S. podlegała odrzuceniu.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy o skardze na przewlekłość postanowił jak w sentencji.

a.s.